

одноразово заявляли на зустрічах в рамках СОРА-СОГЕСА (сільськогосподарського кооперативного та фермерського руху в Європі).

Щодо України цінова політика САП також актуальна і спрямована на: підвищення продуктивності сільського господарства через сприяння технічному прогресу та оптимальне використання виробничих факторів; забезпечення високого рівня життя сільського населення; підтримання стабільності ринків; забезпечення можливостей для розширення пропозиції сільськогосподарської продукції.

Використання і реалізація представлених заходів надасть можливість створити більш прозору аграрну політику. Протягом останніх років аграрна політика Європейського Союзу в основному орієнтується на підтримку окремих продуктів сільського господарства.

УДК 338.439-045.25:637.1

ІВАНОВА Л.С., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА

Питання конкурентоспроможності є ключовим при оцінці сталості виробництва будь-якої продукції. Основним фактором впливу на конкурентоспроможність виробництва молока є: світові оціни на молокопродукти; закупівельна ціна на молоко; витрати на переробку та збут молока; витрати на виробництво молока.

У підвищенні конкурентоспроможності молокопереробних підприємств важливу роль відіграє орієнтація усіх складових технологічного ланцюга «виробництво-переробка-реалізація» на оптимальний для всіх кінцевий результат. Чисельні перетворення, які відбулися в аграрному секторі України, негативно вплинули на розвиток молочного скотарства країни та Київської області зокрема. Загальні обсяги виробництва молока в області у сільськогосподарських товаровиробників різних форм господарювання у 2010 р. знизилися проти 1990 р. більше ніж у три рази, і становили 451,1 тис.т.

Нині господарства населення залишаються основними товаровиробниками молока. У 2010 р. на них припадало 56,4% загального обсягу виробленого молока всіма категоріями господарств. У 2010 р. (станом на кінець року) в області утрималося 150,6 тис. голів великої рогатої худоби (у тому числі 80,9 тис. корів), із яких 99,1 тис. голів великої рогатої худоби (65,8%) та 39 тис. корів (45,8%) знаходиться у сільгосппідприємствах, а 51,5 тис. голів (43,2%) і 41,9 (54,2%) відповідно – в особистих селянських господарствах.

Молокопереробні підприємства області забезпечують нарощення обсягів виробництва, проте одночасно відбувається скорочення їх кількості внаслідок припинення повної виробничої діяльності чи перетворення їх у філії більш потужних переробних підприємств, які здійснюють заготівлю молока і первинну його обробку.

Відбувається зниження виробництва всіх видів молокопродуктів, за винятком молока обробленого та кисломолочних продуктів. Така особливість функціонування

молокопереробної галузі зумовлена, насамперед, якістю сировини, яка надходить на переробку, оскільки нині переробні підприємства здійснюють до 70-80% закупівлі сировини у господарств населення, що не гарантує забезпечення відповідної якості сирого молока та призводить до підвищення витрат на додаткову обробку молока виробником молочних продуктів.

Регіональні перешкоди торгівлі, сезонність виробництва молока, підвищенні витрати на збирання молока, застаріле обладнання, низька якість молока та незадовільні експортні умови обумовлюють низький рівень цін в Україні. Виробництво молока, а тому і ціни на нього в Україні є занадто сезонними. Це повинно створювати стимули для с/г виробників запроваджувати нові технології менеджменту, щоб виробляти і поставляти молоко «контрациклічно» вирішення цих проблем в Україні є питанням покращення управлінських навиків та інвестування в ринкову інфраструктуру, і, певною мірою, в технології.

УДК 338.24:631.15/.16

СОКОЛЬСЬКА Т.В., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ РОСТОМ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Відомо, що економічний ріст виступає критерієм розвитку будь-якого суспільства, показником його благополуччя та як підсумок господарської діяльності держави гарантуючи її економічну безпеку та незалежність. Саме тому ефективне управління та нарощення темпів економічного росту, вибір раціональних підходів до забезпечення його стійкості – актуальна проблема як загальнодержавного масштабу так аграрного сектора економіки зокрема.

Експерти аграрної сфери одностайні в тому, що у сільському господарстві закладений величезний потенціал економічного росту, скорочення бідності і надання послуг у сфері охорони навколишнього середовища, розвитку сільської місцевості але для того, щоб цей потенціал був реалізований, потрібна активна участь держави – виважена політика уряду спрямована на поліпшення інвестиційного клімату, регулювання процесу використання природних ресурсів, соціальне забезпечення.

Можливості вітчизняного сільського господарства використовуються не повною мірою. Незважаючи на те, що Україна позиціонує сільське господарство як пріоритетну галузь національної економіки, за даними держкомстату України за 2011 рік валова додана вартість у сільському господарстві, мисливстві та лісовому господарстві склала лише 108688 млн. грн. (у фактичних цінах), що складає близько 8,5% від загального ВВП. Враховуючи це забезпечення економічного зростання в аграрній сфері стає першочерговим і надзвичайно важливим завданням для реалізації якого потрібно провести аналіз сучасних теорій економічного росту, його умов та факторів, можливостей їх використання в нинішніх умовах. При цьому варто врахувати, що пріоритетність цих факторів буде змінювати залежно від соціально-економічних умов аграрного сектора економіки.